

STIFTELSEN SKÅNSK FRAMTID 1991

(Detta dokument skickades till regeringen, utvalda riksdagsledamöter från regionen samt vissa kommunpolitiker.)

SKÅNE OCH SVERIGE I DET NYA REGIONALA PERSPEKTIVET.

Den nya europeiska arenan med sina ändrade tekniska, ekonomiska, organisatoriska och kulturella förhållanden har framtvingat en debatt om hur det svenska samhället skall organiseras. Många bedömare delar uppfattningen att Europas centralstatsuppbyggnad är på väg att bli en förlegad modell och att regionala enheter passar bättre ihop i en kontinental samordning.

Detta regionala perspektiv börjar nu också växa fram i det svenska riket. Det är egentligen ganska uppenbart att Sveriges geografiskt och historiskt olikartade delar har olika utgångslägen och orienteringar och därför olika framtidsmöjligheter. Behovet av att regional frihet utvecklas efter egna förutsättningar framstår som allt tydligare och kraven på egna regionala styrorgan framförs allt oftare. Hur skall Sverige regionaliseras?

En grundläggande fråga är efter vilka kriterier Sverige skall regionaliseras. I massmedia har vi under senaste tiden konfronterats med olika förslag till uppdelningar av riket. En sak som karaktäriserat dessa är att administrativa eller ekonomiska kriterier lagts som grund för diskussionerna, sällan eller aldrig framförs kulturella, etniska eller historiska argument för denna nya regionala uppdelning. Faktum är att den nya länsindelningens förespråkare ofta betar sig på samma sätt som de gamla kolonialmakternas företrädare som en gång med linjal och blyertspenna ritade raka fina streck tvärs över etniska och kulturella regioner i bl.a. Afrika, Mellanöstern och Asien med de katastrofala följder som vi alla nu kan bevittna.

Den nya regionbaserade debatten domineras av ekonomiska och statsadministrativa argument. Kultur, historia och folks identitetsbehov har inte tillräckligt starkt förts fram i debatten. För 333 år sedan bestämdes det skånska folkets framtid över dess huvuden i utformningen av regionen efter freden i Roskilde år 1658 av dåtidens överhet folkets mening var det ingen som brydde sig om då. Frågan om Skånelands-regionens framtid får inte återigen lösas över folkets huvuden. Denna gång måste politikerna, d.v.s. folkets representanter,

återta initiativet och se till att kulturella, historiska och identitetsbefrämjade värderingar kommer i förgrunden.

SSF hävdar att den enda hållfasta grunden för regionalisering är den som tar hänsyn till regioners och folks kulturella, historiska och etniska bakgrund. Denna är ofta knuten till geografiska förhållanden och utgör därför en organisk struktur som stämmer väl med en ekologisk framtidssyn där samhälle, natur och kultur skall samspela med största möjliga effektivitet.

Respekt för organiska regioner

Liksom på alla andra håll måste hos oss dessa organiska bakgrundsmönster respekteras. Vi får inte försvåra för den kulturella mångfalden och folkliga identiteten vilka är legitima mål för världssamhällets utveckling. Två förhållanden är viktiga att utgå ifrån och det är landskapsprincipen och bakgrundsprincipen.

I Sverige är den urgamla landskapsindelningen det starkaste och folkligt sett mest relevanta identitetsmönstret. Människor i Sverige behöver inte vara länge tillsammans innan man med olika grad av stolthet knyter an till sin bakgrund som dalmas, gute, göteborgare eller smålänning. Detta djupa behov av "att vara någon" tyder på att landskapsgränserna måste förbli heliga i varje tanke om framtidens regioner. Därför måste landskapsprincipen gälla.

På olika håll i Sverige har man olika bakgrundshistorier. Sverige är sammansatt av territorier med samiska, norska, danska, gutiska etc. bakgrunder. Dessa bakgrunder, d.v.s. rötter har ingalunda mist sin betydelse. T.ex. har 333 år inte på något vis minskat skåningarnas känsla för sin egen helt unika historiebakgrund även om det är både si och så med den allmänna kunskapen om denna. I en tid när sökandet efter rötterna blir allt viktigare och delvis dolda regionala historiebakgrunder och glömda hembygdskulturer plockas fram, då kan man inte negligera dessa folkliga bakgrundsförhållanden. SSF menar att respekten för de historiska enheterna måste ligga till grund för all framtida regional utveckling. Därför måste bakgrundsprincipen gälla.

Skåne, Halland och Blekinge - en kulturhistorisk enhet

Med respekt för landskapens identitetsmönster och folkens historiebakgrunder anser SSF att en regionalisering av rikets södra del måste innebära att Skåne, Halland och Blekinge (dvs Skånelandsregionen) i framtiden skall utgöra en enhet.

Skånelandsregionen har en ettusenårig icke-svensk historia, ett faktum som inte kan förnekas. Befolkningens rötter är skånska och dess historia dansk-skånsk. Regionens orientering är sydvästlig och närheten till Danmark och kontinenten betydelsefull. Öresundsförbindelsens etablering och den demografiska lutningen mot Öresund och Köbenhavn gör att Skåne, Halland och Blekinge har en möjlig regional framtid ihop med Sjælland.

Som utgångsprincip för ett ny regional länsindelning bör den gamla riksgränsen mellan Sverige och Danmark respekteras, den som numera avgränsar Skåne-Halland-Blekinge mot Småland. Denna gräns har alltid i historisk tid ansetts som naturlig och avgränsar kust- och slättlandet mot småländska höglandet, ett område som för övrigt har sin egen kulturella identitet och historiska bakgrund.

Ett skånskt parlament

Det har talats mycket om ett skånskt parlament på senare tid. Kanske bör vi istället börja tala om ett parlament för regionen Skania (Skåneland) i det svenska riket. Denna region har idag cirka 1.5 miljoner innevånare.

Det regionala parlamentet bör ha ansvaret för överordnad planering, transport, industri och näringsliv, bostadsbyggande etc. vilket innebär att allt som kan decentraliseras från dagens centrala organ bör flyttas ut till delstatsparlamenten. Även centrala verk och institutioner som vägverket, boverket, AMS etc. bör regionaliseras så att beslut och finansiering kommer närmare dem som berörs. Det råder ingen tvekan om att varje region/delstat är fullt kapabel att själv ta ansvar för sina inre angelägenheter inom de flesta områden och förtjänar därför större autonom frihet. Kanske kan vi en dag få se den skånska kulturflaggan vaja i representativa sammanhang och kanske kan Skånelandsregionen, liksom t.ex. Wales, på egen hand uppträda i internationella idrottssammanhang?

Det är inte uteslutet att denna närhet till det politiska arbetet kan visa sig vara just den lösning på det alltmera utbredda problemet med människors bristande politiska engagemang som vi alla söker efter idag.

Politiker måste återta initiativet

Det är SSF:s uppfattning att initiativet i frågan om den svenska regionaliseringen, om den nya länsindelningen och det skånska parlamentet styrs av näringslivets och den offentliga sektorns företrädare, det är ekonomi och offentlig administration som dominerar debatten. Det är dags att också befolkningen i de olika svenska regionerna ges tillfälle återfå sina regionala identiteter, språk och sina egna historieförlopp. Låt oss därför med alla medel försöka undvika att bygga in framtida konflikter i den förestående regionala utvecklingen i Sverige. Det är dags att aktivt verka för att också folket i Skånelandsregionen skall få tillfälle att känna sig som européer och världsmedborgare, att återfinna sin plats på den Europeiska kartan.

Sveriges förhållande till de mänskliga rättigheterna

Den svenska statsmakten har ett något skamfilat rykte i Europa när det gäller de mänskliga rättigheterna. Vid ett flertal tillfällen har den kritiserats i Europadomstolen. I en intervju i dagspressen uttalade en tjänsteman vid FN:s center för mänskliga rättigheter:

"Sverige ligger långt ifrån att efterleva de krav på mänskliga rättigheter som nu föreslås."

Det är inte så att den svenska centralmakten idag gör sig skyldig till våld och övergrepp mot sina ursprungsminoriteter men snarare att den förnekar delar av befolkningen de kulturella friheter som stipuleras av internationella organisationer som FN, UNESCO och Europakonventionen. De svenska vapnen mot sina ursprungsminoriteter är inte k-pistarna utan tystnaden och förlöjligandet - eller att ha ett annat beteende inom riket än det som uttrycks internationellt. Exempel på det senare agerandet är den svenska statens yttrande i frågan om ursprungsbefolkningars rättigheter vid den internationella FN konventionen i Genève (ILO) 1988 och här gällde det samerna:

"Introduktionen av termen 'folk' framkallar omedelbart frågan om nationellt självbestämmande för ursprungsbefolkningar . Eftersom denna frågan kan få långtgående politiska effekter, som ursprungligen inte är avsedda, är bytet av (termen) 'befolkning' till 'folk' olämpligt."

Ett annat exempel är Sveriges agerande i samband med resolutionen i FN:s generalförsamling av den 25 november 1983 vilken handlade om att historiska konstskatter som olagligt eller olovligt bortförts skall återbördas till ursprungsländerna. 123 nationer röstade för förslaget och det måste ses som särskilt anmärkningsvärt att Sverige tillhörde den lilla grupp på tretton länder som avstod från att rösta.

Det är klart att denna oginhet mot de svenska minoritetsbefolkningarna får både de övriga européerna och medvetna minoritetsfolk inom de svenska gränserna att reagera. Sverige får inte tillåtas att isolera sig från den framväxande regionbaserade etiken i omvärlden genom att kvarstå som minoritetskränkande centralstat. Det borde vara fullständigt självklart att det i Skåne, Halland och Blekinge fanns ett kulturmedvetande, en historiekunskap och en identitetskänsla som utgår från områdets mycket specifika bakgrund. Det borde också vara så att man i Sverige - med alla dess proklamationer om demokrati och jämlikhet om minoritetsstöd och frihet - slår vakt om den kulturella mångfald som finns inom rikets gränser.

Nödvändigt uppnå internationell respekt

För att Sverige skall kunna uppnå respekt för sin inställning till de mänskliga rättigheterna måste man naturligtvis erkänna att de olika internationella institutionernas proklamationer om mänskliga rättigheter är skrivna också för oss, och att de inte bara är avsedda för avlägset liggande stater. Institutioner som FN, UNESCO (vars kulturpolitiska manifest refereras nedan), Europeiska Mindretalsunionen (FUEN), Europakonventionen och Helsingforsavtalet lägger alla grunden för regional frihet och rättvisa. Det gör också den svenska regeringsformen.

Sverige kommer inte att uppnå respekt för sin inställning till de mänskliga rättigheterna om inte de ovanstående organisationernas rekommendationer efterlevs. Dessa grundläggande kulturpolitiska regler är naturligtvis inte

förhandlingsbara på det partipolitiska planet, de skall ligga till grund för ett tvärpolitiskt agerande även i vår region. SSF har sålunda formulerat följande program som kan utgöra ett första steg till att återföra Skånelandsregionen till en utvecklingslinje som gör att man igen kan börja verka för sin egen folkliga identitet.

SSFs SKÅNSKA 11-PUNKTERS HANDLINGSPROGRAM KRAV INFÖR FRAMTIDEN

1. ERKÄNNANDE AV URSPRUNGSMINORITETER

Ursprungsminoriteterna inom det nuvarande Sveriges gränser, som t.ex. den skåneländska och den samiska, skall offentligt erkännas av staten och dess organ som etniska minoriteter inom Sveriges gränser, med allt vad det innebär av speciella hänsyn.

FUEV - Artikel 1: Varje etnisknationell minoritetsgruppering eller folkgrupp som kännetecknas genom kriterier som ett eget språk, en egen kultur eller egna traditioner har såväl på det internationella som också på det inomstatliga planet den oeftergivliga och okränkbara rätten att bli erkänd som nationell, etnisk och kulturell (språklig) enhet.

UNESCO - Artikel 8: Allt pekar på behovet av en kulturpolitik som beskyddar, stimulerar och berikar varje folks kulturella identitet och kulturella arv och att verka för absolut respekt för och erkännande av kulturella minoriteter och jordens alla folkliga kulturer. Ringaktning, vanvård eller förstörelse av en enskild folkgrupps kultur blir en kulturell förlust även för mänskligheten som helhet.

2. MEDBORGARSKAP OCH NATIONALITET ÄR INTE SAMMA SAK

Tesen att medborgarskap och nationalitet inte är samma sak skall snarast godtas av alla parter. En stat kan bestå av flera nationer och kulturländer. Många västländer har en mycket mera generös syn på detta än Sverige. Ett exempel är Storbritannien där medborgarskapet är brittiskt medan nationaliteten knyter sig till kulturländerna England, Skottland och Wales.

Med hänvisning till tesen om nationalitet och medborgarskap ovan, skall beslutet att införa nationaldag återtas och flaggdagen återinföras. Nationaldagsbeslutet var ett kulturpolitiskt misstag med hänsyn till de etniska förhållandena som råder i Sverige, synbarligen baserat på ett önsketänkande om en homogen historisk/etnisk befolkning som i verkligheten inte finns.

UNESCO - Artikel 2: "Framhävandet av de olika folkens kulturella identitet bidrar till folkens frigörelse. Man kan säga att varje form av kulturell dominans över ett folk är en förvägran eller stympning av detta folks identitetskänsla."

FUEV - Stadgan: "Begreppet 'folkgrupp' definieras på följande sätt: En folkgrupp är en folklig gruppering som har ett eget språk, en egen kultur eller egna traditioner. Den har inte en egen stat i det territorium det bebor eller har en nationalitet som är hemmahörande utanför staten."

Beate Sydhoff, Ordförande i fackutskottet för kulturfrågor i det svenska UNESCO-rådet: "I UNESCOs definition är kultur således inte längre kopplad till konsten och litteraturen utan också till människors levnadssätt, grundläggande rättigheter, värderingar, traditioner och trossatser. Genom denna definition har man också lagt en grund för erkännandet av olika nationers och folkgruppers egenart. Man har erkänt alla folks kulturella identitet och markerat att alla kulturer utgör människosläktets gemensamma arvedel."

3. FÖRSVENSKNINGSPROPAGANDAN MÅSTE UPPHÖRA

Regionernas folk skall snarast tillåtas att återfå sin helhetssyn på sin respektive historiska och kulturella bakgrund. Den pågående försvenskningspropagandan via centrala statliga verk och medier måste genast upphöra.

UNESCO - Artikel 25: "Det kulturella arvet har ofta utsatts för skada eller förstörelse på grund av tanklöshet i samband med utvecklingen mot urbanisering, industrialisering och av teknologiska framsteg. Men ännu mera otolererbart är de skador på det kulturella arvet som orsakas av kolonialism, militära konflikter, utländsk ockupation och påtvingandet av främmande värderingar. Alla dessa handlingar orsakar skador på ett folks historiska sammanhang och utplånar dess minne av sitt förflutna. Bevarandet och erkännandet av ett folks egna kulturella arv ger det möjlighet att försvara sitt självbestämmande och oberoende, vilket i sin tur ger det möjlighet att befästa och hävda den egna kulturella identiteten."

FUEV - Artikel 6: "Varje grupp måste ges möjligheter och medel att producera och distribuera egna radio- och televisionssändningar och att utge egna tryckalster."

4. FÖRMEDLA DEN SANNA HISTORIEN

För regionernas folks ökade förståelse för dess nuvarande historiska situation gäller att Sverige bör göra upp med sitt förflutna genom att tillfredsställa ett dubbelsidigt regionalt informationsbehov; befolkningen skall medges en helhetssyn på sin egen historia, på samma gång som den måste upplysas om att den tidigare påförts ett annat folks historia.

UNESCO - Artikel 1: "Varje kultur representerar en unik och oersättlig värdeenheter eftersom varje folks traditioner och uttrycksformer är de mest effektiva medlen de har att visa den egna världsliga närvaron med."

Förbundsdirektör Thomas Henrikson, Föreningen Norden: "Vi har en jätteuppgift de närmaste 10 åren att se till att skolan lär ut både vår och de nordiska grannländernas historia. Vi måste veta bakgrunden annars blir vi i Norden hjälplösa när vi drabbas av den kontinentala TV-explosionen."

Intervju med DO Peter Nobel i en dagstidning i April 1990: "Själv säger sig Peter Nobel vara mycket säker på sin identitet, han kan sin historia, sitt språk, o s v. 'Det gör att jag kan känna mig som världsmedborgare.'"

5. BEFRÄMJA RELATIONER MED GRANNLÄNDERNA

Den svenska staten skall aktivt arbeta för att allt kulturellt samröre över de skandinaviska gränserna befrämjas. Speciellt gäller detta de samiska och skåneländska folken med dess månghundraåriga relationer över de norsk/finska respektive danska gränserna.

UNESCO - Artikel 4: "Alla kulturyttringar ingår som en del av hela människosläktets gemensamma arv. Ett folks kulturella identitet förnyas och berikas genom kontakt med andra folks traditioner och värderingar. Kultur är en dialog, en utväxling av idéer och erfarenheter, den är konsekvensen av, respekten för och uppskattningen av andras värderingar och traditioner; den förtvinar och dör i isolering."

6. RESPEKTERA DET SKÅNSKA SPRÅKET

Den svenska staten skall upphöra med att negligera det skånska språket i ett i övrigt generöst undervisningspaket i minoritetshemspråk och därmed möjliggöra för Skåneandsregionens folk att ta del av sitt kulturarv.

Europakonventionens 27:e artikel säger om medborgerliga och politiska rättigheter: "I stater med etniska, religiösa eller språkliga minoriteter får personer tillhöriga sådana minoriteter inte undanhållas rätten att, tillsammans med andra som tillhör samma grupp, att utöva sitt eget kulturliv, bekänna sig åt och utöva den egna religionen eller tala och skriva sitt eget språk."

UNESCO - Artikel 33: "Det är viktigt att ländernas egna språk uppmuntras till användning i utbildningssammanhang."

Den svenska regeringsformen 1:kap, 2:e par, 4:e st: "Etniska, språkliga och religiösa minoriteters möjligheter att behålla och utveckla ett eget kultur- och samfundsliv bör främjas."

7. RESPEKTERA SKÅNSKA SYMBOLER

Regionernas heraldiska och ceremoniella föremål skall erhålla officiell status som kulturföremål. Detta gäller även den skånska röd-gula kulturflaggan som officiellt skall erkännas och som skall representera regionen på offentliga platser.

UNESCO - Artikel 24: "Varje folk har såväl rättighet som skyldighet att försvara och bevara sitt kulturarv eftersom olika samhällen definierar sin existens genom de värderingar i vilka de finner inspiration till konstnärlig utveckling."

FUEV - Artikel 2: "Varje gruppering har en okränkbar och oförytterlig rätt till skydd, bevarande, vidmakthållande, utveckling och främjande av sin egenart och identitet i sitt medfödda och nedärvda bosättningsområde oavsett gruppens storlek."

8. STÖD REGIONAL HISTORIEFORSKNING

Lunds Universitets historiska institution skall erhålla uppdrag och resurstilldelning för att utforska och publicera Skånelandsregionens folks hela och samlade historia sedd ur ett skånskt perspektiv samt göra den till var mans egendom.

UNESCO - Artikel 3: "Den kulturella identiteten är en berikande tillgång som vitaliserar människosläktets förverkligingsmöjligheter, som får varje folk och folkgrupp att hämta näring ur sitt förgångna, att välkomna kulturimpulser utifrån som är besläktade med ens egna och på så sätt bygga vidare på det egna kulturskapandet."

9. HÅLL DE HISTORISKA GRÄNSERNA HELIGA

Skånelandsregionen skall frigöras från det kulturpolitiska misstaget att benämnas "Södra Götaland". Götaland är en mycket specifik kulturell och historisk region som av statsmakterna i försvarspolitikens namn tillåts "expandera". Den har kulturellt och historiskt ingenting med Skånelandsregionen att göra. De gamla riksgränserna mellan Skånelandsregionen och övriga Sverige skall respekteras.

FUEV - Artikel 4: "Grupperna har en oeftergivlig rätt till att deras hemområde, det område i vilket de är bofasta alltifrån sina förfäder, förblir skyddat och bevarat åt dem. Deras hemområde får varken bli förfrämligat, förvaltnings- rättsligt eller administrativt splittrat, eller förlorat till sin etniska, respektive språkliga karaktär genom "smyg"-invandring. I skolorna och i det offentliga livet i hemområdet bör gruppens språk företrädesvis bevaras och främjas. Gruppens historia och kultur måste utgöra en integrerande och oskiljaktig del av undervisningen."

UNESCO - Artikel 7: "Den internationella gemenskapen anser sig ha på sitt ansvar att försäkra sig om att de olika kulturella identiteterna bevaras och beskyddas."

President Francois Mitterand i sitt avslutningstal vid Nedrustningskonferensen i Paris hösten 1990: "En sak har historien lärt oss - man leker inte med gränserna."

10. UPPMUNTRA UPPSÄTTANDET AV EGNA STATYER OCH MINNESMÄRKEN

Regionens befolkning skall uppmuntras att uppsätta statyer och andra minnesmärken över de personer och händelser som haft betydelse för det regionala historieförloppet då dessa minnesmärken utgör viktiga stöttepelare för ett folks gemensamma minnen och identitetsbyggnad. Detta krav inkluderar naturligtvis också borttagandet av de redan existerande minnesmärken i den mån de uppfattas som kränkande för den regionala folksjälén.

UNESCO - Artikel 23: *"Ett folks kulturarv innefattar allt konstnärligt arbete som utförs av dess artister, arkitekter, musiker, författare och vetenskapsmän. Det inkluderar också arbeten och verk som utförts av såväl kända som anonyma artister och konstnärer vilka representerar folkets gemensamma andliga uttrycksformer samt det värdesystem som ger livet ett meningsfullt innehåll. Det kulturella arvet inkluderar både konkreta och abstrakta konstverk och arbeten genom vilka ett folks kreativitet hämtar näring och uttrycksformer: språk, riter, tro, övertygelser, historiska platser och monument, litteratur, konstverk, arkiv och bibliotek."*

DO Peter Nobel, intervju i en dagstidning i April 1990: *"- man kan säga att kultur är ett folks gemensamma minne och att minnet består av ett folks språk, sånger, färger, mönster, hjältar och martyrer."*

11. ÅTERFÖR KONST- OCH KULTURFÖREMÅL

Ett program skall omedelbart utarbetas för återförandet av konst- och kulturföremål med hemortsrätt i Skånelandsregionen och Danmark till danskt-skånskt kulturområde. Inom ramen för detta återförandeprogram skall hela den museala sektorn i regionen ges resurstilldelning för att tillföra föremålen sådan betydelse att de bidrar till restaureringen av den skåneländska kulturella identiteten.

UNESCO - Artikel 26: *"Återförandet till ursprungsländerna av sådana konstföremål som olovligt eller olagligt bortförts från dem är en grundläggande kulturell princip när det gäller relationer mellan folken. Existerande internationella institutioner, överenskommelser och resolutioner bör stärkas för att bli mera effektiva på detta område."*

Visionen om en förebild.

Världssamhället behöver förebilder nu när gamla strukturer faller samman och forna imperier omformas till autonoma regioner baserade på historiska och kulturella grunder. På många ställen utlöser spänningarna våld och krig när de olika folkgrupperna och regionerna kräver att återfå sin frihet, sin egen historia, sitt språk och sin värdighet.

Det är naturligtvis en självklarhet att vår egen sydkandinaviska region också utgör en historisk och kulturell enhet som också skall regionaliseras och

kulturrestaureras. Om inte vi i Norden kan skapa förutsättningar för att Nordens olika folkgrupper kan leva sida vid sida med bibehållande av de olika kulturella särarterna, då är vi dåligt rustade att möta det nya Europa. Och om inte vi i Norden kan klara detta, då finns det sannerligen inte mycket hopp för mindre bemedlade regioner på andra håll i världen.

Processen som medför en restaurering av vår kulturregion och syftar till att återge vårt folk rätten till självbestämmande i enlighet med de internationella institutionernas proklamationer och rekommendationer som redovisats ovan måste snarast komma igång. Denna politiska process, som under demokratiska och fredliga former, kan leda till "ett skånskt parlament" kan få betydelse långt utöver våra gränser.

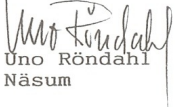

Skånska politiker måste agera

SSF önskar att de skånska politikerna snarast börjar agera för att stärka det regionala oberoendet såväl som inflytandet över alla de frågor inom områden som direkt påverkar vårt folk och dess vardagsliv. SSF menar att det är viktigt att de etablerade partierna lokalt och på riksplanelen går i spetsen för att lösa de regionala samhällsproblemen, som till en del beskrivits ovan, för att förhindra att en så viktig sak som frågan om vår egen framtid hamnar i händerna på missnöjespartier av skilda slag.

Det är dags att införa kulturell allemansrätt för alla medborgare i Sverige - inte bara för somliga. Gör det möjligt för skånskorienterade väljare att klart urskilja hur man inom varje parti hanterar politiska beslut av speciellt regionalt intresse. Agera tvärpolitiskt i de frågor som beskrivits ovan och som SSF anser vara av stor betydelse för Skånes och Skånelandsregionens framtid på samma sätt som man gjort på Jylland där de olika politiska partierna samlats kring regionala frågor.

Det är hög tid att börja utveckla ett tvärpolitiskt framtidsprogram för vår region.

Landskrona den 17 Maj 1991

 Holger Fornstedt Helsingborg	 Göran Hansson Marieholm	 Peter Broberg Landskrona
 Uno Rön Dahl Näsum	 Werner Persson Lund	 Franz Lenz Vellinge